

TimeOut

BARCELONA

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

PROFESSIONS QUE MOLEN! I ET SORPRENDRAN

**Formació
Professional**

Inicial

174

graus d' actitud

La teva actitud canvia tot el que fas. Tria un camí que t'apassioni. Dedica't a allò que t'agrada i aconsegueix el futur que vulguis amb:

- Grau mitjà i grau superior
- Formació presencial, online i mixta
- Accés ràpid al mercat laboral i accés directe de grau mitjà a superior
- Modalitat FP Dual
- Programa Erasmus

Preinscripció

Grau mitjà: del 2 al 8 de juny

Grau superior: del 10 al 17 de juny

preinscripcio.gencat.cat

Unió Europea

Fons Social Europeu
L'FSE inverteix en el teu futur

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN
Y FORMACIÓN PROFESIONAL

**Generalitat
de Catalunya**

7,5 Milions
de futurs

El futur a les mans!

Ara, més que mai, és temps per pensar en el futur, temps per pensar en què volem estudiar els propers cursos i cap a on volem orientar les nostres carreres professionals. Per indagar en les possibilitats que ofereix el mercat laboral d'avui dia, hem contactat amb quinze joves professionals que fan feines poc comunes. Tots ells tenen en comú una cosa: han aconseguit treballar en el que volen després d'haver passat per la formació professional, un tipus d'estudis que facilita una immersió en el món pràctic que les empreses valoren molt positivament. I volem que siguin ells mateixos qui us ho expliquin. Seguiu-los de prop, perquè tots quinze tenen un gran futur per endavant! ■

Time Out
BARCELONA

Disseny de portada: Leticia Ucin
Fotos: Edgar Ortiz

Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43 |
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller executiu Eduard Voltas | Directora general de negoci Mabel Mas | Directora general financera Judit Sans | Director d'operacions digitals Àlex Martínez | Directora comercial Aroa Cervantes | PR Director Carlota Falcó | Directora de Time Out Barcelona Maria José Gómez | Branded Content Manager Spain Begoña García Carteron
D'aquest suplement: Disseny i maquetació Leticia Ucin | Coordinació i edició Laura Conde | Redacció Laura Conde i Savina Muros | Fotografia Edgar Ortiz | Correcció de textos Joan-Lluís Quilis

Social Manager Alba Abelló | Responsable de comunicació i Sponsor Clara Narviñó | Responsable de programàtica i AdOps digitals Henar Pérez | CRM Specialist Quim Almansa | Adjunta de direcció general de negoci Vanessa González | Solucions Creatives Carolina Martínez, Marina Quer | Comercials Esther Andrés, Mercè Llubera | Office Manager Carme Mingo Fabregat | Administració i finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL

Reservats tots els drets | Aquesta publicació no pot ser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari.
Tampoc no pot ser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'un altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Dipòsit legal B 7193 2020

Patrocinat per: Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació

Eureka!

De l'FP al Sincrotró ALBA. Anabel Sacristán, graduada en Laboratori d'Anàlisi i Control de Qualitat, ha fet de les seves pràctiques a aquest accelerador d'electrons de Cerdanyola del Vallès la seva feina actual.

“QUAN VAIG ACABAR l'ESO, tenia clar que no volia continuar el batxillerat. Per què havia de dedicar temps a assignatures com la llengua catalana o la castellana si ja sabia que volia dedicar-me a la biologia?”. L'Anabel no s'ho va pensar dos cops.

Quan va acabar el seu darrer curs a l'ESO, va encaminar-se en el món de les formacions professionals: primer, amb un grau mitjà d'Operacions de Laboratori i, seguidament, amb un grau superior en format dual de Laboratori d'Anàlisi i de Control de Qualitat. Ambdós a l'IES La Romànica de Barberà del Vallès. “Quan vaig començar amb el format dels graus no sabia ben bé on em ficava”, reconeix, “però vaig buscar entre totes les ofertes i vaig trobar-ne una que em va encantar i m'ha portat on soc ara”.

Experiència sobre el terreny

La formació al grau superior li va aportar una preparació i una motivació que sabia que no hauria trobat en altres estudis. “El primer any del grau superior són moltes assignatures, és més teòric”, explica “però el segon any només en són tres o quatre i la resta d'hores les dediques a les pràctiques en una empresa”. I és que aquest és un dels avantatges de cursar un grau en modalitat dual: es combina el temps d'ensenyament al centre educatiu i el temps d'activitat a l'empresa per tal que els alumnes consolidin els coneixements adquirits i els posin en pràctica en casos reals, ja al mercat laboral.

Per a l'Anabel, de fet, les pràctiques i una oferta difícil de rebutjar van suposar un gir de 180 graus en la seva vida als laboratoris. La seva estada de pràctiques va ser tan enriquidora que avui dia encara la podem trobar allà on les va cursar: el Sincrotró ALBA de Cerdanyola del Vallès.

Time Out Barcelona

Sota control

Un objecte personal sense el qual no surts mai: el mòbil

Un planeta per sentir-te com a casa: Mercuri

Un organisme que dominis: l'*E. coli*

Un element químic que t'identifiqui: el sodi

ANABEL SACRISTÁN
@anabelsacristan

Una nova bata

“Tasques bàsiques d’un tècnic de laboratori com l’ordre i la neteja, preparar dissolucions, ajudar altres treballadors i donar-los suport...”. El primer contacte de l’Anabel amb un laboratori va ser una gran experiència. “Sentia que podia aplicar tot el que havia après a l’aula en un laboratori on les pràctiques eren reals i tenien més pes que els exercicis fets al laboratori del grau. Però el seu dia a dia al principal accelerador d’electrons del Mediterrani no va acabar amb el període de pràctiques. Juntament amb quatre joves més, l’Anabel va tenir l’oportunitat de continuar la seva estada a l’ALBA per seguir guanyant experiència professional en una instal·lació científica tan important com aquesta.

“Estic molt contenta i còmoda”, explica amb un somriure d’orella a orella. “Normalment, treballem per projectes i ara el que estic fent és treballar amb el bacteri *E.coli*: li dono proteïna, el faig créixer, el purifico i el cristal·litzo”. Afirmar que és una feina de moltes hores de recerca. “Abans, quan estava de pràctiques, el meu tutor era qui portava les regnes, qui pensava”, riu. “Però ara soc jo qui ha de prendre la iniciativa i explorar i raonar pel meu compte”.

Il·lusió i motivació

Per a l’Anabel, posar-se la bata i entrar al laboratori cada dia és un repte: “dintre de la monotonia que suposen totes les professions, la meua és de canvi constant”. Quan hi ha una prova que no surt, s’ha d’intentar i intentar fins que es troba el procediment correcte. “Però repetir i repetir no és avorrit; és motivador perquè, quan ho tornes a provar, no ho fas per la mateixa via”. I aquest aspecte és el que més il·lusió li fa: pensar que potser un dia descobreix una cosa nova que pot canviar les coses i li permet aportar coneixement a la ciència.

El grau que ha estudiat l’Anabel té un munt de sortides: assajos físics, mecànics i tecnològics, anàlisis clíniques o centres dedicats a la cosmètica, els aromes, l’alimentació o la pintura. Però quan li preguntes pel seu futur, ella té molt clar que vol continuar formant-se i es veu durant molts anys més vestida de bata blanca entre microscopis, cristal·litzadors i plaques de Petri.

Molta feina i pocs aturats

Els graduats en formació professional tenen un percentatge d’atur quatre vegades inferior a la mitjana de joves de Catalunya. Així ho revela l’*Estudi d’inserció laboral dels ensenyaments professionals 2019*, una recerca que analitza la situació formativa dels graduats el 2018 en ensenyaments professionals, enquestats entre sis i nou mesos després d’haver acabat els seus estudis.

Segons aquesta recerca, en els nou mesos després de graduar-se, els graduats superiors desocupats són un 8,88% i els graduats mitjans representen un 8,13%. Aquestes xifres es troben molt lluny de la mitjana d’atur dels joves catalans, que se situa en el 30,4%.

Triomfa la indústria

De fet, els graduats en cicles de formació professional de l’àmbit industrial tenen una millor inserció laboral i millors sous que els graduats dels altres cicles. En aquest sector, les famílies de grau mitjà amb més inserció pertanyen al cicle d’Indústries extractives, i, pel que fa al grau superior, són Instal·lació i Manteniment, Fabricació Mecànica i Electricitat i Electrònica.

ITINERARI

● ESO

→ CFGM d’Operacions de Laboratori a l’Institut La Romànica (Barberà del Vallès)

→ CFGS de Laboratori d’Anàlisi i Control de Qualitat a l’Institut La Romànica (Sabadell)

→ Estada de pràctiques al Sincrotró ALBA

Contracte laboral al Sincrotró ALBA ●

“Vull aportar coneixement a la ciència”

Fronteres digitals

Sally Balde va arribar del Senegal sense saber català ni castellà, i gràcies al grau de Gestió Comercial i Màrqueting ara és un geni de la comunicació digital. En l'actualitat gestiona la seva pròpia agència, OKMarketing.

LA DEL SALLY és una història de superació i de ganes de tirar endavant. Als 18 anys va arribar del Senegal a Girona sense saber parlar ni català ni castellà, la qual cosa va fer que no pogués continuar els estudis al mateix nivell en què els havia deixat. Però això no el va aturar: durant els tres anys següents va dedicar-se als idiomes mentre treballava en un torn de nit duríssim a un escorxador. Va haver-hi un dia en què el Sally es va preguntar què s'esperava d'ell mateix en el futur i la resposta va canviar el rumb de la seva vida. Després de pensar-s'ho molt, va treure's el graduat en educació secundària a l'Escola d'Adults de Girona i va fer un curs pont que el va portar a formar-se en un grau superior en Gestió Comercial i Màrqueting a l'Institut Santa Eugènia.

El paper dels professors

De fet, van ser els mateixos tutors del curs pont els qui el van impulsar a provar sort amb el grau superior: "Quan fas el curs pont has de fer un examen final que o bé et permet fer un cicle mitjà o un cicle superior. Jo no ho tenia clar, però els meus tutors, que m'havien vist treballar i esforçar-me durant mesos, van veure en mi el potencial per aconseguir l'entrada al grau superior, i així va ser".

Consultant entre totes les ofertes de graus superiors, les assignatures del de Màrqueting són les que més li van cridar l'atenció, tot i no haver tingut cap contacte previ amb el món digital. "Igual que molta altra gent, quan vaig començar a cursar el grau no sabia ben bé on em ficava, però les pràctiques externes van ser clau per adonar-me que estava fent el que m'agradava i que, a més, servia per a aquest sector", diu somrient. La seva estada en una consultoria de màrqueting i comunicació de la capital gironina va ser molt més que una experiència de becari:

SALLY BALDE
@sallybalde

● Graduat en educació secundària a l'Escola d'Adults

→ Curs d'accés a cicles

→ CFGS de Gestió Comercial i Màrqueting a l'Institut Santa Eugènia (Girona)

→ Contracte laboral a la consultoria Playbrand

Responsable de la seva empresa, OKMarketing ●

En xarxa

Una plataforma digital on et passaries hores: Google

Un consell per triomfar on i off line: escoltar la teua veu interior

Una campanya on-line

emocionant: la del Festival del Circ Elefant d'Or, que vam fer amb Ok Marketing

les pràctiques només duraven tres mesos, però ell hi va treballar durant vuit anys, que li van servir per agafar experiència i seguretat per fer el que realment volia: crear la seva pròpia empresa.

Repte emprenedor

Després de la seva llarga experiència en aquella consultoria que anys enrere va començar sent el seu lloc de pràctiques, el Sally volia un canvi, emprendre un nou gir en la seva vida laboral. "Vaig conèixer Jordi Planas, un noi que havia estudiat disseny gràfic i amb qui m'entenia a la perfecció, i vam decidir muntar la nostra pròpia empresa dedicada al màrqueting i la comunicació", explica. Aquesta agència es diu OKMarketing i ja té un any i mig de vida i una cartera de clients tant nacionals com internacionals que els impulsa projecte a projecte. La seva xarxa de clients és tan àmplia com la seva oferta de serveis: "El nostre objectiu és rendibilitzar les campanyes de publicitat digital de tot aquell qui es posi en contacte amb nosaltres per això treballem amb branding, xarxes socials, SEO, *email marketing*, desenvolupament web i molt més".

Un peu al Senegal

Si li preguntes al Sally què és el que més li agrada de la seva empresa, ho té clar: "Saber que estàs ajudant el teu client i que et recompensarà amb la seva satisfacció". Però per al Sally no tots són iguals, sinó que n'hi ha uns que tenen un valor social que el toca de molt a prop: "Treballem per a una entitat que ofereix serveis a immigrants africans per millorar la seva situació, sovint precària. Són tipus de serveis amb una responsabilitat social afegida que fan que, quan acabo la meua jornada laboral, me'n vagi a dormir sabent que he aportat alguna cosa a la societat".

Professionalment, el Sally lluita per un futur en què hagi triomfat i hagi pogut ampliar la seva cartera comercial. Però, sobretot, el seu somni fet realitat seria implementar una seu d'OKMarketing al Senegal i poder viure a cavall entre les seves arrels i Girona. El món digital no té fronteres.

CFGM... DE QUÈ EM PARLEN?

Grau mitjà, superior, FP dual... Què vol dir? Per què hi ha estudiants que accedeixen directament al grau superior i d'altres que abans fan un grau mitjà? Us ajudem a desxifrar què amaguen aquestes sigles.

CFGM (CICLE FORMATIU DE GRAU MITJÀ)

Permet obtenir el títol de tècnic, i s'hi pot accedir amb el títol de graduat en ESO, de tècnic o tècnic auxiliar, havent superat un curs específic (CAM), la prova d'accés a la universitat per a més grans de 25 anys, 2n de BUP o altres estudis equivalents o havent superat els mòduls obligatoris d'un programa de qualificació professional inicial (PQPI). Amb aquest títol es pot accedir al batxillerat, a un grau superior o al mercat laboral.

CFGS (CICLE FORMATIU DE GRAU SUPERIOR)

Aquesta formació permet obtenir el títol de tècnic superior, i s'hi pot accedir amb el títol de batxillerat, de tècnic o tècnic superior d'FP o tècnic especialista, COU, la prova d'accés a la universitat per a més grans de 25 anys o amb una titulació universitària. Permet accedir a la universitat o al mercat laboral.

FP DUAL

És una mesura flexibilitzadora mitjançant la qual l'estudiant esdevé aprenent i combina la formació al centre educatiu amb l'activitat productiva a l'empresa. Permet millorar el currículum i desenvolupar les competències professionals en un entorn laboral real.

Un luxe de feina

Gràcies a la formació professional i a la figura d'un tutor que la va guiar per l'entramat de possibilitats que són els graus, Ilhame Errabiai assegura que té la feina que sempre havia somiat: a la recepció de l'Hotel Arts.

"A MI, A LA VIDA, el que més m'agrada és parlar amb la gent". Ilhame Errabiai tenia claríssim des de petita què era el que més la motivava, però no sabia ben bé com donar una sortida professional a la seva habilitat innata per a les relacions humanes. "La feina en una oficina amb companys no em semblava una bona idea, perquè a mi el que m'agrada és relacionar-me amb gent diferent", explica aquesta graduada en Allotjaments Turístics de 25 anys, a qui actualment podem trobar a la recepció de l'Hotel Arts de Barcelona.

Va ser en bona part gràcies al seu tutor, David Casanellas –"que surti el seu nom, que m'ha canviat la vida" –, qui la va ajudar a planificar la seva carrera acadèmica i professional, que quan va acabar l'ESO ja tenia clar quins passos havia de seguir per acabar treballant exactament on volia: a la recepció d'un hotel de luxe. Va descartar estudiar batxillerat i va decidir fer un cicle formatiu de grau mitjà d'Administració, pensant –i molt ben pensat, en vista dels resultats– que aquesta formació l'ajudaria a l'hora de gestionar programes de recepció.

En acabar, va fer un curs d'un any d'accés al cicle superior (actualment suprimit), per matricular-se en Gestió d'Allotjaments Turístics a l'Escola Monlau de Barcelona. "M'agraden els hotels, el luxe i la gent: tenia clar que volia una feina com la que tinc ara".

Rumb a Londres!

Va ser el seu tutor qui, quan va acabar el cicle, li va recomanar prendre una decisió que li ha marcat el destí: marxar a Londres a aprendre bé l'anglès. "Fins i tot va parlar amb els meus pares, que no estaven gaire convençuts de deixar-me marxar, i vaig estar nou mesos amb una família aprenent l'idioma".

Time Out Barcelona

De turisme

Un hotel que t'inspiri:

Hotel Kempinski, a Jordània

Un lloc de Barcelona on portes

els convidats de fora: Mirabé, al Tibidabo

Una destinació que vols

conèixer: Nova York

ILHAME ERRABIAI
@ilhame.errabiai

Malgrat que van ser molt dures, la Ilhame recorda amb un somriure les primeres setmanes, molt intenses, a Londres: “No entenien res”, afirma. De seguida es va apuntar a classes d’anglès i va aprendre molt de pressa l’idioma, ja que feia immersió amb una família mentre tenia cura dels nens, de manera que va tornar a Barcelona decidida a buscar un bon hotel per començar la seva trajectòria professional, practicar idiomes i fer allò que més li agrada: relacionar-se amb la gent. “Com que també parlo àrab, perquè els meus pares són del Marroc, vaig tornar a la ciutat amb una bona formació en idiomes”.

“Vaig decidir que volia fer pràctiques a l’Hotel Arts. Em van trucar de seguida”. Així va ser com la Ilhame va començar a treballar a The Arts Penthouse, els apartaments de luxe de l’hotel. Malgrat que li agradava la feina, el que ella realment volia era treballar a la recepció i viure en primera persona l’ambient sempre efervescent del *lobby* d’un hotel com l’Arts. “Als apartaments de luxe feia algunes feines de *housekeeping* que no m’agradaven tant: revisar l’habitació, netejar gerros... De fet, vaig estudiar administració perquè m’interessava més la part administrativa que la pràctica”.

La vida rere el taulell

Potser pel seu somriure permanent, la seva amabilitat, el domini de quatre idiomes i les seves aptituds per a una feina que requereix, entre altres coses, molta psicologia, al cap de pocs mesos li van oferir un contracte a l’hotel. Actualment compagina la seva feina a la recepció de l’Arts amb una de les coses que més li agraden a la vida: viatjar.

Amb el temps i l’experiència, que li han permès fer-se càrrec de situacions laborals que al principi no sabia gestionar, s’ha donat que el tracte amb el públic té també les seves dificultats. “Som humans, la gent no sempre té un bon dia. De vegades has de fer front a situacions que et semblen complicades però que de mica en mica aprens a solucionar-les”. Ha arribat aquesta jove barcelonina al cim de la seva carrera? “I tant que no. M’encantaria ser supervisora, però ara mateix soc conscient que treballo en un dels hotels de referència del món i vull aprofitar al màxim l’experiència”.

Un futur amb moltes possibilitats

Què fan els alumnes un cop acaben els estudis d’FP? No hi ha un sol patró, cosa que demostra que els graus obren un gran ventall de possibilitats per als graduats, molts dels quals decideixen continuar estudiant. Del total de graduats l’any 2019 a Catalunya, el 47,5% treballa, mentre que el 18,8% estudien i treballen, el 25% han decidit continuar els estudis en exclusiva i només un 8,7% busquen feina. De fet, són molts els qui cursen un grau universitari quan acaben l’FP, bé perquè ja ho tenien previst o perquè –això passa sovint– els graus serveixen per despertar les ganes de continuar la formació.

Fam de coneixements

Les branques amb més estudiants que opten per continuar els estudis són Edificació i Obra Civil, amb un 45,7%, Seguretat i Medi Ambient (34%) i Serveis Socioculturals a la Comunitat (32%). Aquests últims es troben també entre els professionals que més compaginen la feina amb els estudis, ja que un 25,4% ho fan. Altres graduats que també opten per estudiar i treballar alhora són els de la branca d’Activitats Fisicoesportives, Comerç i Màrqueting, Hoteleria i Turisme i Seguretat i Medi Ambient.

ITINERARI

● ESO

→ CFGM d’Administració al CE Monlau de Barcelona

→ Curs d’accés a grau superior

→ Grau superior de Gestió d’Allotjaments Turístics al CE Monlau de Barcelona

→ Pràctiques a l’Hotel Arts de Barcelona

Contracte laboral com a recepcionista a l’Hotel Arts ●

“En el futur m’agradaria ser cap o supervisora”

Joc de pantalles

“Trafi... queèè?”. Les cares de la gent quan Henar Pérez diu que treballa com a *traficker* a Time Out són un poema. En què consisteix aquesta feina que li va arribar gràcies al grau en Realització d'Audiovisuals?

EL VIATGE FORMATIU d'Henar Pérez no ha parat de canviar: va començar davant la pantalla d'un programa d'edició i ara la podem trobar a la redacció de Time Out davant d'una plena de xifres, enllaços i bàners que només ella entén. L'Henar és la nostra *traficker*, és a dir la persona que es dedica a gestionar les campanyes digitals del web de Time Out. Per dir-ho d'alguna manera, l'Henar és comercial de compra programàtica, una mena de *broker* de la borsa però amb els continguts de la revista. “La meua és una nova professió digital que consisteix a gestionar les campanyes publicitàries *on-line* en funció de les visites dels diferents continguts, que són les que marquen els preus”, explica.

Una dona segura

Abans d'arribar a Time Out, l'Henar va cursar un grau en Realització d'Audiovisuals i Multimèdia, i més tard un grau universitari en Publicitat i Relacions Públiques. Diu que no s'havia plantejat mai fer una FP, però no li va arribar la nota de la Selectivitat. L'opció que li va quedar? Apuntar-se a un grau que li va aportar molt més del que ella es pensava. “Vaig fer el grau superior a l'EMAV com a curs de pas abans de la carrera de Publicitat i Relacions Públiques. No hi havia comparació entre el tipus de classe d'una formació i de l'altra”. Explica que l'FP li va permetre “fer un projecte pràctic cada setmana, cosa que t'aporta seguretat a l'hora d'enfrontar-te a les pràctiques”.

Ella les va fer en una productora audiovisual i diu que estava ben tranquil·la perquè feia temps que treballava amb les eines que utilitzava l'empresa. La van contractar després de les pràctiques i va compaginar la feina amb la carrera de Publicitat.

Time Out Barcelona

HENAR PÉREZ
@henarpi

On-off

Un videoclip que desperta la creativitat: *PYNK*, de Janelle Monáe
Un curt que t'enganxa a la pantalla: *For the birds*, de Pixar

ITINERARI

“M'imagino un futur digital”

Viure codificat

A Victor Ribero mai no li fa mandra treballar. Va cursar un grau de Desenvolupament d'Aplicacions Web i ara el seu principal *hobby* és la seva feina a Adevinata, una empresa *tech* de referència.

SORTIR DE L'INSTITUT i haver de decidir què cursar no és fàcil. Hi ha qui s'equivoca i hi ha qui l'encerta, però Victor Ribero, tot i passar quatre anys en Telecomunicacions, assegura que canviar-se al grau de Desenvolupament d'Aplicacions Web a l'Institut Pedralbes és la millor decisió que ha pres mai. "Sempre m'han agradat els reptes i la carrera no em va motivar gaire", explica. Després de pensar què era realment el que volia, el Victor va entrar en aquest grau que recomana amb els ulls plens d'il·lusió. "Venia d'una teoria molt pesada a la universitat i el grau va ser com un oceà de conceptes que aprenia i de seguida posava en pràctica".

Bingooooo!

Entre les classes i la seva estada en una empresa externa, el Victor i un company del grau van elaborar un projecte de premi. "Era la iniciativa Portinnova, del Port de Barcelona: vam proposar a una gestoria de iots un gestor d'esdeveniments per als seus clients i va ser una experiència increïble tenir un primer contacte real amb una empresa". A més, van guanyar el certamen!

Només dues setmanes després d'acabar l'FP, el Victor va trobar feina. "És una professió amb sortida assegurada, els programadors estem molt sol·licitats". Però avui dia no el trobareu al mateix lloc sinó a Adevinata, una de les millors empreses de desenvolupament web del país, on treballen amb Infojobs, Fotocasa, Habitaclick i d'altres.

Com diu el Victor, la programació és per a gent que sap el que vol fer. Ell no ho va tenir clar des del principi, però, mirant enrere, assegura que tornaria a esperar quatre anys per trobar el que realment el fa feliç.

ITINERARI

"Programar és per a gent que sap què vol fer"

Navegació 3.0

Un web per on et perds sovint:

Chooseyourplant.com

Una app imprescindible:

Spotify

Una tipografia que et descriu: Sans Serif

Dins l'engranatge

A Meritxell Castells un robot li va canviar la vida a l'institut. Ara combina els seus estudis de Mecatrònica amb la creació de les màquines que munten els cotxes Seat. Es passa el dia fent el que més li agrada: inventar coses.

QUAN LES SEVES amigues tenen un problema amb el cotxe, sempre li demanen que les ajudi i que miri quines solucions pot trobar. Però Meritxell Castells no arregla cotxes: ella forma part del circuit que els crea. En acabar l'ESO va entrar directament al cycle mitjà de Manteniment Electromecànic a l'Escola Seat i va continuar els seus estudis amb el grau superior de Mecatrònica a l'IES Mollet, on es graduarà aquest any amb ganes d'aprendre més i més. "El meu grau superior té tant facetes teòriques com pràctiques", remarca. "És una formació a la qual venen persones que han fet batxillerat, i per tant necessiten millorar la pràctica, i persones que, com jo, venen d'un cycle mitjà i necessiten aprendre part del pes teòric que es dona al batxillerat".

No obstant aquest equilibri entre teòrica i pràctica, el seu dia a dia és un seguit de muntar i desmuntar constantment, programar, dissenyar i realitzar simulacions de robòtica. I és que la seva rutina de maquinària no s'acaba quan surt de les aules, sinó que, al torn de nit, treballa en el mecanisme que munta els cotxes de l'empresa Seat: una feina que li van oferir quan va acabar les pràctiques del cycle mitjà i que ha mantingut fins ara (i amb molta visió de futur!).

Aquell robot de l'institut

Des de l'escola fins ara, a la Meritxell sempre se li han donat bé les mates i la tecnologia, que eren les seves assignatures preferides. Però va ser una assignatura de quart d'ESO que va cursar per casualitat el que li va obrir els ulls: l'optativa de Tecnologia. "Vaig construir un robot com un projecte de l'assignatura: es tractava de crear-lo i programar-lo, el procediment va ser tan divertit que vaig quedar enamorada de la robòtica", explica.

Time Out Barcelona

Motors propis

Un mitjà de transport per perdre's: el cotxe

Un gadget per portar sempre a sobre: el mòbil

Una sèrie que et carregui les piles: *Las chicas del cable*

MERITXELL CASTELLS
@xell_99

Abans d'aquell curs, la Meritxell desconeixia el món dels robots com a formació o com a camp d'estudi i de treball, però aquell projecte va suposar el seu primer contacte amb el seu univers actual. "Va ser després de cursar aquella optativa i participar en un projecte tan interessant com aquest que vaig descobrir i comprovar què és el que se'm donava bé. A partir d'allà tot va anar rodat, d'un lloc a l'altre".

Programant el futur

D'explorar i jugar amb un robot a l'institut, la Meritxell ha passat a formar part de l'engranatge que fa possible els cotxes que cada dia veiem circular pels nostres carrers. Quan va entrar a l'empresa Seat com a becària durant els seus primers anys de pràctica en el terreny de la mecatrònica, estava al Departament de Producció i ara la podem trobar al de Manteniment. "Provo material que està avariats (o creiem que ho està) i intento arreglar-lo amb les màquines de soldar, la meua especialitat".

Però no tot és moure's, també hi ha hores i hores de parar en sec i pensar. "La meua feina té molt d'R+D, la majoria de temps és de recerca i hi ha molt de treball en equip en aquest sentit". Davant les seves pinces de soldar, ella se sent còmoda, contenta i el que més la satisfà és saber que el procés de creació dels cotxes no seria possible sense el granet de sorra que hi aporten ella i el seu equip.

De fet, ja fa temps que treballa a Seat, però sap que aquesta ha de continuar sent casa seva durant anys. Ara per ara, no veu un futur que no estigui vinculat a la seva professió actual i a les seves complicades tasques, i assegura que continua aprenent dia a dia i que cada jornada a Seat és una nova oportunitat de posar en pràctica els coneixements adquirits. "M'agradaria continuar formant-me i fer un grau d'Electrònica Industrial o Automatització mentre ho compagino amb la meua feina a Seat". Això sí, com diu ella, no es conforma a estar a la trinxera, com ara, sinó que vol un demà investigant i desenvolupant nous invents que, qui ho sap, potser puguin canviar el futur de la humanitat.

Cap a la igualtat salarial

Del conjunt de graduats d'FP, un 33% cobren més de 1.200 € mensuals, mentre que en l'àmbit industrial el percentatge és del 57,04%. Ho diu l'*Estudi d'Inserció Laboral dels Ensenyaments Professionals 2019*, que destaca també que és precisament el sector industrial on hi ha més igualtat de gènere salarial en els tres nivells d'ingressos analitzats (més de 1.200 € mensuals, entre 900 i 1.200 € i menys de 900 €), mentre que en la resta de cicles els homes cobren un sou més alt de mitjana. De fet, pel que fa a l'àmbit industrial, el nivell d'ingressos de les dones és una mica més alt que el dels homes.

La bretxa de gènere

Com es tradueixen aquestes dades en xifres? En àmbit industrial, prop del 60% d'homes i dones guanyen més de 1.200 € mensuals, mentre que sobre el 35% guanyen entre 900 i 1.200 €. El percentatge de dones que perceben menys de 900 € no arriba al 5% en aquest sector, mentre que el d'homes supera lleugerament aquesta xifra. En la resta de cicles, el panorama canvia considerablement: només un 25% de dones guanyen més de 1.200 €, mentre que en el cas dels homes aquesta xifra supera el 40%.

ITINERARI

● ESO

→ CFGM de Manteniment Electromecànic a l'IES Mollet

→ CFGS de Mecatrònica a l'IES Mollet

→ Pràctiques de Mecatrònica a Seat

Contracte laboral al Departament de Manteniment de Seat ●

"Vull viure investigant i desenvolupant invents"

Fusta de fuster

De la universitat a l'FP. La trajectòria de Gerard Fernández no és la més habitual: va acabar el grau universitari en Arquitectura i es va matricular a una FP que li va canviar la vida. Ara gestiona la seva pròpia empresa, TIMBERlab.

AQUEST JOVE LLEIDATÀ es passa el dia entre fustes. Ell mateix les selecciona, les talla, les manipula i les instal·la allà on el porta la seva pròpia empresa, TIMBERlab, que va obrir fa poc més d'un any. Que si li agrada la seva feina? "La fusta és el material del segle XXI. És renovable, sostenible, lleugera, càlida, maca... Conèixer bé aquest material i haver après a treballar-lo és el millor que m'ha passat mai", diu.

Malgrat aquesta passió per la seva professió, el Gerard va arribar al món de la fusteria després de fer moltes voltes. Literalment, perquè va ser un Erasmus a Finlàndia el que li va canviar la vida i el va dur on es troba ara: gestionant la seva pròpia empresa i alhora treballant com a professor a l'Institut Escola de Treball de Lleida, on ell mateix es va formar en fusteria. "Emocionalment, ha estat tan important per a mi el pas per aquesta escola, m'ha aportat tant, que tornar allà i poder fer classes és tot un plaer".

L'aventura finlandesa

La història del Gerard és la de molts estudiants universitaris. Sempre inquiet i curiós, va cursar la carrera d'Arquitectura mentre feia pràctiques a diverses empreses ja des del primer any, tant a Lleida, la seva ciutat, com a Reus, on estudiava. Va ser durant el projecte de final de carrera que va decidir estudiar fusteria per completar la seva formació en arquitectura. "Sempre m'ha agradat fer maquetes, construir, i estudiant arquitectura tenia la sensació que hi havia coses sobre els materials que em semblaven bàsiques i que ni tan sols es tocaven". És per això que es va matricular primer en un cicle formatiu de grau mitjà de Fusta i Moble i després en un altre d'Instal·lació i Moblament.

Time Out Barcelona

Les arrels

Una fusta que t'enamori: el bedoll

Un arquitecte que trenqui motilles: el finlandès Alvar Aalto

Una cançó que et poses per treballar: *Magic*, de Coldplay

Un país on tornar: Finlàndia

ITINERARI

“Tenir una empresa pròpia no és fàcil”

● ESO

→ Batxillerat tecnològic a l'IES Samuel Gili i Gaia

→ Grau universitari en Arquitectura a la Universitat Rovira i Virgili

→ CFGM de Fusta i Moble a l'Institut Escola de Treball de Lleida

→ CFGM de Instal·lació i Moblament a l'Institut Escola de Treball de Lleida

→ Professora a l'Institut Escola de Treball de Lleida

Responsable de TIMBERlab, la seva pròpia empresa de fusteria ●

GERARD FERNÁNDEZ
@timberlab_

No va ser, però, fins que va marxar d'Erasmus a Finlàndia, durant l'FP, que va veure clar que el seu futur havia d'anar de la mà de la fusta. “Ja tenia el rau-rau a dins des de feia temps, però va ser amb les pràctiques a Finlàndia que vaig fer el clic definitiu. Vaig saber que volia dedicar-me a la fusta i no a l'arquitectura”, explica el Gerard.

A Finlàndia va descobrir una figura que es diu *arquitectefuster*, una professió amb moltes sortides professionals i amb un nivell molt alt en aquest país. “És una mena d'enginyer de la fusta, que tant fa recerca de materials com disseny de prototips i construeix tot tipus de mobiliari”. De fet, la seva història d'amor amb aquest país va ser tal que el Gerard va decidir tornar-hi mesos després, un cop acabat l'Erasmus, per estudiar un curs d'arquitectura sostenible que va marcar definitivament la seva carrera. “Quan vaig tornar a Lleida ja vaig començar a treballar en una empresa del sector de la fusta, fins que vaig acabar muntant la meva companyia a finals del 2018”.

Justa la fusta!

Ara la seva vida consisteix a crear i muntar mobiliari de fusta, d'una banda, o atendre els encàrrecs dels despatxos d'arquitectura que necessiten proveïdors de fusta. Si no hagués estat per aquella FP que va decidir cursar per completar els seus estudis, probablement el Gerard no hauria descobert una professió que, assegura, l'entusiasma. “A l'FP no solament es potencia el treball manual, sinó que també et donen un enfocament laboral, professional. De fet, gràcies a això em vaig presentar als Premis E2 d'Emprenedoria, atorgats per GLOBALLEIDA i la Generalitat, i vaig guanyar el premi a la idea més innovadora”.

El moment actual de l'agitada vida del Gerard té a veure amb aquella frase que diu que vigillis amb el que desitges perquè pot acabar fent-se realitat. “L'empresa va bé, he ampliat l'equip, però em trobo amb problemes que em consta que tenim moltes petites companyies: la gestió del temps, que tothom ho vulgui tot per ara. Hem de fer entendre als clients que la feina ben feta requereix un temps que s'ha de respectar, perquè només així sortirà perfecta”, conclou.

Es necessita personal!

La de fuster és una de les professions més demandades, juntament amb pagesos, soldadors, paletes, guixaires i lampistes. Aquestes professions, que s'han renovat profundament en els darrers anys i s'han adaptat a les noves formes de distribució i consum de la societat actual, són les més buscades pels professionals del sector, que solen tenir dificultats per captar treballadors a causa, entre altres motius, de la manca de relleu generacional.

Estades professionals

De fet, l'any 2019 la taxa d'ocupació dels tècnics de grau mitjà en la família de fusta, moble i suro era del 48,8%, una xifra superior a la mitjana dels graduats. En aquest sentit, el Pla estratègic de la fusta, un pla integral del Departament d'Educació en col·laboració amb el Sector Fusta Catalunya, la Confederació Catalana de la Fusta i el Gremi de Fusta i Moble, persegueix organitzar actuacions d'orientació per als joves, estades d'alumnes d'FP dual a les empreses del sector, estades formatives de professorat d'FP a les empreses i esdeveniments que mostrin les competències professionals.

A contracorrent

Nataly Silvana sorprèn a tothom quan passeja per les andanes d'FGC amb el seu uniforme típicament masculí. Però aquesta estudiant de Sistemes de Telecomunicacions i Informàtics sap que aquest és el seu lloc.

DES DE PETITA, a la Nataly li agrada jugar amb màquines i arreglar coses. Amb pocs anys, demostrava a la seva família que ella estava feta per a la tecnologia. Ara la podeu veure per les instal·lacions de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) arreglant, avaluant i assegurant allò que no veiem o que no acostumem a tenir en compte: un entramat de cables, corrents i maquinària que va molt més enllà dels vagons.

La Nataly va sortir del batxillerat tecnològic igual de decidida que quan anys enrere, sense saber ben bé a què es referia, va dir a la seva mare que de gran volia ser enginyera. Va començar cursant un grau universitari en aquesta ciència tecnològica, però per diversos motius va haver de deixar-lo i va entrar en una formació que actualment la fa tan feliç com quan jugava amb maquetes de petita: un grau superior en Sistemes de Telecomunicacions i Informàtics a l'Institut d'FP Sant Cugat.

Temps de pràctiques

Malgrat que el seu primer any de formació va ser teòric i intens, assegura que va la pena només per les pràctiques que pots cursar el segon any. "Primer aprens des de la configuració principal d'infraestructures fins a sistemes informàtics o fonaments de programació, són nocions bàsiques del camp; però a segon, amb l'estada a les empreses, se t'obre tot un món d'oportunitats i és quan descobreixes què és realment el que t'agrada i per quina via vols continuar".

A finals del primer curs ja va començar el seu període de pràctiques: amb l'ajuda del seu tutor i després de consultar entre moltes opcions, va decidir apuntar-se a l'oferta d'FGC. No va fallar amb l'elecció: "Estic molt contenta perquè són pràctiques amb un camp de treball

Fent camí

Una artista per escoltar durant el viatge: Selena Quintanilla

Un transport que no sigui el ferrocarril: l'avió

Una pel·lícula per veure en aterrar a casa: *La vida és bella*, de Roberto Benigni

Una propera destinació: Nova York

NATALY SILVANA
@nromay.az

tan ampli que et permeten tocar una mica de tot”, explica.

De fet, aquest és un grau que té sortides tan diverses com desenvolupament web o manteniment de dispositius com ara impressores o telecomandaments. Actualment, a la Nataly la trobareu entre megafonia, interfonia, antenes i càmeres de vigilància. Si passegeu per les andanes d’FGC, la veureu amb l’uniforme de tècnica, dominant tot el sistema de telecomunicacions. I el que potser també veureu és com els passatgers l’animen i l’aplaudeixen. “En llocs de treball com el meu acostumen a haver-hi homes, igual que a l’aula també eren ells la majoria”, diu. “Hi ha persones que, quan em veuen amb l’uniforme arreglant coses amunt i avall, em feliciten per tenir una professió tradicionalment dominada pels homes. És de les coses que més feliç em fan”, explica somrient.

D’estació en estació

A la Nataly li agrada que es reconegui la professió d’una dona que va a contracorrent, que trenca prejudicis. Però també li encanta que la seva jornada laboral sigui una muntanya russa d’adrenalina i canvis. “Cada dia, primer de tot, m’expliquen quines són les meves tasques i després, com que totes són urgents, em mobilitzo d’estació en estació arreglant i supervisant tot allò que calgui”. No para mai quieta. “De tant viatjar per les diferents parades de les línies dels Ferrocarrils, em conec gairebé totes les sales de comunicació de les estacions i últimament ja m’hi he desplaçat jo sola, sense necessitat que m’acompanyi ningú”. Una oportunitat que agafa amb moltes ganes i amb la satisfacció de saber que està solucionant problemes reals. “El que més m’agrada de tot el que faig és que sento que estic arreglant petites coses que afecten molta gent, molts usuaris”.

Si li preguntes pels seus objectius i plans del demà, la Nataly ho té ben clar: vol que la seva pròxima parada sigui un futur amb estabilitat econòmica, familiar i laboral. Això sí, no descarta continuar aprofundint en l’univers tecnològic.

Estudiar a distància

No tenir temps per estudiar ja no és un problema per a qui vulgui continuar la seva formació o bé canviar radicalment la seva trajectòria professional. Diuen que mai no és tard, i els programes d’FP a distància demostren que amb constància i determinació es pot arribar a aquella professió que, qui sap, potser sempre hem somiat fer o vam abandonar per motius diversos temps enrere.

Una matrícula semipresencial

A Catalunya, nombrosos centres ofereixen complets programes de formació a distància amb tot tipus d’eines: classes *on-line*, horaris flexibles, tracte constant amb el professorat, màxima flexibilitat i també pràctiques presencials en reconegudes empreses del sector escollit. Qualsevol moment és bo, doncs, per cursar una FP en qualsevol modalitat i acabar fent pràctiques (i qui sap què més) d’aquella professió que sempre ens havia agradat. També existeix una modalitat de matrícula semipresencial pensada per a totes aquelles persones que no poden assistir a totes les hores lectives a causa de circumstàncies excepcionals, que permet cursar a distància una part del temari.

ITINERARI

● ESO

→ Batxillerat tecnològic al Col·legi Mare de Déu del Carme, a Terrassa

→ Primer any del grau universitari en Enginyeria

→ CFGS de Sistemes de Telecomunicacions i Informàtics

Pràctiques a FGC ●

“Al futur li demano estabilitat”

Una feina segura

Daniel Quiñones no para quiet. Va estudiar un grau d'Administració i Finances i ara compagina els estudis d'Economia a la UB amb la feina a ARAG, una companyia especialitzada en defensa jurídica. Diu que desafia la son per poder dedicar alguna estona a l'esbarjo.

DANIEL QUIÑONES ASSEGURA que deu la seva vena inquieta i emprenedora als seus pares. "Al meu pare, perquè sempre ha tingut negocis, des d'un gimnàs fins a una companyia de taxis, i a la mare, enginyera delineant, perquè mai no ha deixat de formar-se en la seva professió", explica aquest estudiant d'Economia a la Universitat de Barcelona que actualment compagina els estudis amb la feina a ARAG, una companyia especialitzada en defensa jurídica.

És un dels tants joves que van acabar l'ESO una mica desorientats; no tenia clar què volia estudiar i va cursar el batxillerat científic. "M'agradava el sector econòmic, sempre m'ha interessat l'economia, però en aquells moments no era la meva meta a la vida", explica. Així va ser com va acabar batxillerat sense una vocació clara, sense gaire convenciment d'estudiar una carrera però amb ganes de continuar formant-se i, sobretot, d'entrar com més aviat millor al mercat laboral. "Va ser la meva mare qui, de casualitat, em va dir de matricular-me en un cicle formatiu de grau superior de nova creació, el d'Administració i Finances amb especialització en Assegurances". De fet, la promoció del Daniel va ser la primera que va sortir d'aquest grau el setembre passat. "Ara puc dir que aquesta decisió de la mare va ser un cop de sort".

Economia a tot arreu

De seguida es va sentir motivat pels estudis i va començar a interessar-se cada cop més pel món de l'economia. "Tot és economia, totes les nostres decisions ho són, començant pel lloc on decideixes prendre un cafè o per què te'l prens al bar i no a casa. Encara que hi vulguem viure d'esquena, l'economia és a tot arreu", opina.

DANIEL QUIÑONES
No té Instagram, però el trobareu a LinkedIn.

● ESO

→ Batxillerat científic a Lasalle Congrés

→ CFGS d'Administració i Finances amb especialització en Assegurances a l'Escola de Treball de Barcelona

→ Primer curs d'Economia a la Universitat de Barcelona (UB)

Contracte laboral: coordinador del servei d'assistència en carretera a ARAG ●

Amb valors

Un bar per invertir: qualsevol de la zona de Marina

Un club pel qual apostaries: Sutton

Una sèrie que t'hagi ensenyat

coses: Ozark. "Precisament tracta de blanquejament de diners"

Un cop acabat aquest grau, va decidir que havia arribat el moment d'aterrar al mercat laboral, però hi havia un obstacle que no havia previst: l'anglès. "Cada cop més, en el món administratiu i de finances les empreses treballen de manera global, i amb el meu nivell d'anglès la cosa semblava complicada", diu.

Des dels 16 anys, el Daniel treballa en rodatges com a model i actor publicitari, i amb els estalvis que tenia i els diners que va guanyar fent les pràctiques va decidir invertir en la seva formació: va marxar dos mesos a Malta a fer un curs intensiu d'anglès. Va tornar de l'estada a l'estranger amb dues coses ben clares. D'una banda, volia entrar al mercat laboral i portar a la pràctica tant els seus coneixements en finances com en anglès i, alhora, tenia claríssim que no volia deixar de formar-se. Va matricular-se a la carrera d'Economia, a la UB, i va començar a treballar a ARAG, on s'encarrega de coordinar el servei d'assistència en carretera a escala europea.

Assegura que pràcticament no té temps per respirar, però que està molt content amb la seva situació actual, treballant al matí, anant corrent a la universitat a les tardes i intercalant algunes feines en rodatges que encara manté. "Va ser relativament fàcil trobar feina, perquè com que som nova promoció hi ha encara poca oferta i molta demanda per part de les empreses", explica el Daniel, encantat amb aquesta aventura professional. "M'agrada la feina a l'oficina, el tracte amb els companys, i tinc unes condicions bastant bones. També valoro molt que una multinacional de prestigi com ARAG hagi apostat per mi i jo per ells. Crec que hem fet un bon *match*". De fet, el Daniel assegura que res de tot això no hauria estat possible sense els estudis d'FP. "Vaig fer una entrevista grupal i competia amb gent que tenia màsters, que havia treballat en bancs, però jo tenia l'avantatge de l'especialització, que és precisament el que et donal'FP".

Diu que no té clar què vol exactament en el futur, però sí que sap que vol acabar la carrera, compaginant els estudis amb la feina, i a la llarga "muntar la meua pròpia empresa dedicada al sector".

Do you speak English?

Tant el Daniel com altres entrevistats coincideixen en la importància dels idiomes, sobretot l'anglès, per accedir al mercat laboral, i molts d'ells recomanen marxar uns mesos a l'estranger per fer una immersió completa. Les escoles oficials d'idiomes (EOI) són també una bona eina per aprendre llengües, que poden ser alemany, anglès, àrab, català, coreà, espanyol per a estrangers, èuscar, francès, grec, italià, japonès, neerlandès, portuguès, rus i xinès.

Tria la teua opció

Hi ha diferents modalitats de matrícula: la que permet anar a classes i als exàmens o la que dona dret exclusivament a fer els exàmens i, per tant, obtenir el certificat corresponent. Aquests certificats corresponen als nivells del Marc europeu comú de referència per a les llengües del Consell d'Europa (MECR), que facilita les coses a l'hora de moure's pel continent.

Tot desmuntant

Marc Sola va decidir cursar una FP dual en comptes del batxillerat abans d'entrar a la universitat. Actualment s'ho passa de meravella amb els seus estudis universitaris d'Enginyeria Electrònica Industrial i Automàtica.

HI HA PROFESSIONS vocacionals i després hi ha el que li va passar a Marc Sola amb l'electrònica pràcticament des de l'escola bressol. "Ja des de petit em dedicava a agafar les coses i desmuntar-les, volia saber com funcionaven. Recordo que em van regalar una grua i la vaig desmuntar sencera, en vaig treure fins i tot el motor. Flipava amb els K'Nex i amb els Legos, i els demanava sempre amb motors", explica aquest noi de 22 anys que confessa haver suat a l'ESO amb les assignatures de lletres. "Ho passava fatal", riu.

Amb aquestes credencials, el Marc tenia claríssim que volia ser enginyer. I no una enginyeria qualsevol: volia estudiar Enginyeria Electrònica Industrial i Automàtica i dedicar-se professionalment a "donar solucions pràctiques a problemes diversos", sempre en l'àmbit de l'electrònica, això sí.

Fora prejudicis

Ell mateix és conscient que sona paradoxal, però precisament perquè tenia claríssim que volia anar a la universitat i estudiar una carrera, va decidir matricular-se abans a una FP dual. Això vol dir que es poden condensar en tres anys els estudis de dos graus mitjans, de dos anys cadascun, ja que comparteixen assignatures.

Així doncs, en comptes de fer el batxillerat científic, el que en teoria s'esperava d'el, "perquè ens agradi o no la formació professional continua estant estigmatitzada", el Marc va decidir cursar Automatització i Robòtica Industrial i Mecatrònica. Aquest jove destaca la figura del seu preceptor a l'Institut Xaloc de l'Hospitalet de Llobregat, Martín Curiel, que va ser qui el va ajudar a triar aquesta opció.

Time Out Barcelona

Descol·locat!

Un bar on muntar-t'ho bé:

L'Universal, a l'Hospitalet

Una música per treballar a

bon ritme: el hip-hop de ZPU

Un youtuber que et

desmunti: el canal de

bricolatge d'F1 Joaquín

MARC SOLA
@sparky_projects
@marcsg_

Quins són, segons el Marc, els avantatges de cursar un grau tècnic vinculat a la carrera abans d'anar a la universitat? "Molts. En primer lloc, que s'enfoquen a la pràctica, i crec que això és important abans de fer una carrera com Enginyeria, i també que tenen sortides professionals, cosa que no passa tant amb el batxillerat. Actualment, les empreses es barallen pels tècnics".

Al FP, el Marc va adquirir un seguit de coneixements que han estat molt valuosos en la seva vida universitària. "Jo sentia, de fet ho he sentit sempre, que necessitava saber com funcionaven les coses per poder ser un bon enginyer, i el grau t'ho ensenya: et dona una visió diferent de l'entorn, t'ensenya a veure un aparell i saber com funciona, a muntar, a programar... Em passa sovint a la universitat, que m'expliquen coses que ja sé, i les sé perquè jo mateix les he portat a la pràctica. I de vegades passa també que saps fins i tot més que el mateix professor, que coneix la teoria, com funcionen els circuits i els fonaments, però que no sap fer allò de què parla".

Sempre a contracorrent

L'estudiant afirma, però, que va trobar molta gent que li va dir que estudiar FP abans d'entrar a la universitat era una pèrdua de temps. "Vaig destinar tres anys a fer l'FP dual i la gent em deia que estava perdent el temps, que per què agafava el camí llarg si jo el que volia era estudiar una carrera. Jo sempre els deia que no importava el temps que triguis a fer una cosa si al final l'aconsegueixes". I continua: "Encara hi ha una visió generalitzada que l'FP és per a ximples, i no és veritat".

De fet, tan satisfet està el Marc amb els seus estudis d'FP que li agradaria, a la llarga, ser professor. "Jo he viscut aquesta formació d'una manera tan positiva que vull contribuir que altres persones la puguin viure igual". En l'actualitat, però, continua estudiant i fent feines esporàdiques quan pot, sobretot ajudant el seu germà a la seva empresa de climatització. "També m'agradaria ser autònom i tenir una empresa de serveis electrònics", conclou.

Per feina!

Entre els graduats de professions directament relacionades amb l'àmbit industrial, la feina a jornada completa i la contractació a temps indefinit són més freqüents que entre els graduats de la resta de cicles. A més, la comparació dels nivells d'ingressos dels ocupats a jornada completa en cicles d'FP del sector industrial amb els de la resta de cicles mostra un clar avantatge dels nivells de renda assolits pels graduats de professions de cicles industrials.

Bona inserció laboral

Pel que fa a la inserció laboral, també és alta en els graduats industrials, amb unes xifres que arriben al 95,24% en Indústries Extractives, al 61,90% en Fabricació Mecànica, al 55,56% en Energia i Aigua i al 55,37% en Instal·lació i Manteniment, segons dades de l'*Estudi d'Inserció laboral dels Ensenyaments Professionals 2019*, que elaboren el Departament d'Ensenyament de la Generalitat i el Consell de Cambres. Entre les que presenten xifres més baixes d'inserció laboral trobem Informàtica i Comunicacions, amb un 22,93%, Imatge i So (28,93%) i Arts Gràfiques (30,07%).

ITINERARI

● ESO a Xaloc (l'Hospitalet de Llobregat)

→ FP dual d'Automatització i Robòtica Industrial / Mecatrònica a Xaloc (l'Hospitalet de Llobregat)

"M'agradaria tenir la meua pròpia empresa"

En l'actualitat, segon curs d'Enginyeria Electrònica Industrial i Automàtica a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) ●

Seguint les normes

María Araújo és graduada en Educació i Control Ambiental i viatja per empreses d'arreu del territori optimitzant la seva eficiència i qualitat. Va descobrir tard la seva vocació, però està segura d'haver-la trobat.

ÉS AUTODIDACTA, PRODUCTIVA,

organitzada i plena d'energia: les qualitats ideals per a la professió que exerceix ara. No obstant això, no la va descobrir fins que la van posar a prova. María Araújo va sortir del batxillerat i fins als 23 anys va treballar com a recepcionista d'una empresa. Ella sabia que no s'estaria allà gaire temps més i tenia moltes ganes d'aprendre coses noves. No sabia ben bé quin camí seguir fins que un dia li van dir que sense cap titulació superior no aniria enlloc: això va ser el seu clic definitiu.

Ja havia treballat com a responsable de qualitat i medi ambient i és per això que va apuntar-se al grau superior d'Educació i Control Ambiental a l'Escola del Treball. Una formació que va enfocada a dos perfils: un, l'educador ambiental, que treballa en campanyes ambientals i el podem trobar informant de la flora i la fauna de parcs públics, i l'altre, el de controlador ambiental, que treballa amb les normes ISO. Aquesta segona és la via per la qual va optar la María. "A les classes s'equilibrava perfectament la teoria i la pràctica: totes les assignatures ensenyaven una part teòrica que després havies d'aplicar a la pràctica, no es feia gens avorrit", explica. A més, també va fer una estada de pràctiques en una empresa, de la qual va sortir sent propietària (a mitges!). "Després d'acabar el meu període de pràctiques, tot va anar tan bé que em van oferir entrar a formar part de l'empresa. Vaig dir que sí de seguida, em vaig fer autònoma i ara en tinc el 50% de les accions".

La fira dels somnis

Malgrat la seva participació en l'empresa on va fer pràctiques, la María sempre havia volgut crear la seva pròpia empresa, ser la

MARÍA ARAÚJO
/maria-araújo-calvo

● ESO

→ Batxillerat a l'Institut Joan Oró

→ CFGS d'Educació i Control Ambiental a l'Institut Escola de Treball

Responsable de la seva pròpia empresa, EuroISO ●

Fums propis

Un paisatge que et faci sentir com a casa: Saló (Lleida)

Una energia que et carregui les piles: el Sol

Un objectiu que et faci moure: ser feliç

seva pròpia cap. Va començar a moure's per fires per conèixer gent i altres negocis que es dediquessin al seu sector. "En una de les moltes fires a les quals vaig assistir, vaig conèixer qui més tard es va convertir en el meu soci i amb qui vaig crear la meua empresa actual, EuroISO", explica satisfeta. És un servei d'assessorament basat en les normes de qualitat i medi ambient: "Ajudem a optimitzar empreses basant-nos en els estàndards que estableixen les certificacions ISO".

La Maria es passa el dia viatjant amunt i avall –per les comarques de Lleida, Tarragona, Barcelona i Girona– analitzant les plantilles i les instal·lacions dels seus clients per millorar la seva sistemàtica i determinar quins són els seus punts febles. Però no tot és analitzar i aplicar un nou pla d'accions; també hi ha molt d'estudi previ a cada cas. "Nosaltres tenim coneixement de què diuen les normes, però a l'hora d'aplicar-les cada empresa o sector és diferent, i és per això que en la meua planificació a l'oficina sempre hi ha una fase prèvia en què em documento i, fins i tot, recupero apunts de classe", riu.

Però això per a la Maria no és cap maldecap, és un al·licient. "Treballem amb tota mena de sectors, des de deixalleries o constructores fins a depuradores d'aigua o enginyeries", explica. "Aleshores, quan has donat servei a moltes empreses d'un sector ja saps el que has de fer, perquè l'aplicació de les normes serà similar a les anteriors, però, com que cada vegada tenim més varietat de clients i sectors, mai no estem en la nostra zona de confort i això ens ajuda a créixer".

Més difusió!

No tothom que fa una formació educativa continua vinculat al centre on va estudiar, però la Maria va tenir la necessitat i la responsabilitat moral de fer-ho. "Soc la impulsora de l'associació Alumni de l'Escola del Treball i sempre col·laboro tant com puc amb el centre, perquè crec que és necessari que es donin a conèixer les oportunitats de l'FP", explica. Sovint es tenen prejudicis amb les sortides laborals dels cicles i a la Maria el grau li va trencar els esquemes. Ara espera que a la resta d'estudiants també.

Noves feines

Més del 60% de professions en què es treballarà d'aquí a 20 anys encara no existeixen. Són dades que es desprenen de diversos fòrums i observatoris sobre la realitat del mercat laboral actual, que destaquen, també, que els nous professionals han de tenir una sèrie de competències bàsiques per poder adaptar-se a aquest futur canviant:

Adaptabilitat

S'han acabat les carreres estàtiques i, actualment, el mercat laboral demanda professionals que sàpiguen adaptar-se a les necessitats d'una realitat en moviment.

Competències tecnològiques

L'FP, especialment la del sector industrial, fa èmfasi en aquest aspecte, i treballa àmbits de la indústria 4.0 com ara la simulació, la sensorització, la fabricació additiva, la oT i la realitat augmentada.

Mobilitat

L'augment de la mobilitat requereix ja un bon coneixement d'idiomes. Els alumnes d'FP tenen tantes hores d'anglès com els de batxillerat i tenen també, en molts casos, la possibilitat de fer pràctiques a l'estranger.

Competències transversals

Són fonamentals les *softskills*: capacitats personals d'innovació, creativitat, interrelació, habilitats comunicatives o esperit emprenedor.

Mans socials

Victor Monserrate parla amb el cos. És graduat en Mediació Comunicativa i la seva feina va molt més enllà d'ajudar a comunicar: treballa amb persones sordcegues per acompanyar-les en el seu dia a dia.

FA CINC ANYS, l'oncle de Victor Monserrate va començar a perdre l'audició. "Teníem problemes per comunicar-nos amb ell", explica. Va ser en un moment en què el Victor estava acabant el batxillerat i havia de decidir quina era la seva següent etapa formativa. "Quan vaig acabar el batxillerat, ja m'agradava molt el tema social, vaig començar a buscar entre cicles i quan vaig veure que al grau de Mediació Comunicativa de l'Institut Salvador Seguí feien llengua de signes, vaig pensar que era una bona oportunitat per aprendre una nova via de comunicació amb el meu oncle". El cicle formatiu li va aportar les eines necessàries per trencar barreres de comunicació amb diferents perfils d'usuaris: "En el meu cas, em vaig especialitzar en sordcecs, però també es tractava amb sords o amb persones amb problemes de parla. Aquests col·lectius, tot i ser molt homogenis, tenen dificultats per comunicar-se amb la societat i nosaltres els ajudem a fer-ho".

Acompanyar amb el cos

Tot i ser una formació amb una clara part teòrica com aprendre la llengua de signes, els comportaments de certs col·lectius i les maneres de tractar-los, el grau és majoritàriament pràctic tant a dins com a fora de l'aula. "Fèiem exercicis de guia sordcega o cega pel carrer, en què ens ensenyaven mètodes per comunicar-nos amb signes", explica. Per exemple, recorriem itineraris com a simulacre no tan sols pel centre, sinó també per parcs o escenaris més complicats com una escala de caragol". Els tipus de perfils amb què treballen són molt amplis i engloben qualsevol cas: des de persones que s'han quedat sordes fa poc i es veuen amb la necessitat d'aprendre la llengua de signes fins

VICTOR MONSERRATE
@victor_jesus_t

a infants que, a causa d'alguna incapacitat, no tenen l'habilitat comunicativa que pertocaria a la seva edat.

Parlar en silenci

El Victor va fer de professor particular per a persones sordes i va crear un club de lectura amb llibres visuals com a part dels seus projectes del grau. En les seves pràctiques externes, va anar de colònies amb persones sordcegues i, fins i tot, va fer el camí de Santiago. Una experiència que, tot i ser intensa, va ser del tot gratificant. I és que la formació

de Mediació Comunicativa té moltes sortides: assistent, mediador, agent de desenvolupament d'una comunitat concreta, tècnic en promoció, atenció i formació... Però on ha acabat el Victor és a l'Associació Catalana pro Persones amb Sordceguesa, acompanyant dos usuaris que viuen sols en uns pisos tutelats de la Zona Franca. Amb ells, passa diverses hores al dia acompanyant-los en tallers de cuina o d'hort, a la piscina o comprar. "És un dia a dia molt satisfactori: acompanyar una persona que ho necessita, preguntar com està, conversar amb ella, conèixer el seu comportament i agafar confiança, saber el que necessita sense que t'ho comuniqui explícitament... és molt bonic", explica amb un somriure.

Fa temps que tracta amb persones necessitades. De fet, va enllaçar directament la seva formació amb la seva feina i pas a pas ha anat guanyant confiança en una professió que requereix paciència, sensibilitat, empatia i, sobretot, escoltar amb els ulls i parlar amb el cos. Quan es lleva al matí, sap que no ho fa només per ell mateix i que, per descomptat, no ho fa per fer una feina convencional. Ell es lleva per als seus usuaris, els seus acompanyants de somriures i complicitats i d'històries i petites aventures del dia a dia. Una rutina que és pausada i intensa a parts iguals i que està feta a mida pel caràcter del Victor. I ell sap que vol continuar ajudant i cuidant. Perquè, com diu ell, "la llengua de signes surt de dins cap a fora".

Les pràctiques

Molts alumnes d'FP asseguren que el que realment els ha canviat la vida han estat les pràctiques. L'anomenada FTC (formació en centres de treball) consisteix en 300-700 hores de pràctiques en centres de treball situats a prop d'on es cursen els seus estudis, mitjançant un acord de col·laboració que subscriuen l'escola i l'empresa. Les pràctiques formen part del programa formatiu (curricular) d'aquests ensenyaments i, per tant, són obligatòries.

Una inversió de futur

L'estada de pràctiques en empreses permet, doncs, que l'alumne surti format i, per tant, amb una experiència prèvia al mercat laboral, i permet també a les empreses captar futurs operaris especialitzats. Sigui com sigui, és un *win-win* indiscutible que resulta sempre positiu per als estudiants. Molts d'ells continuen els estudis amb una formació pràctica que és molt útil; d'altres continuen vinculats, aquest cop amb un contracte laboral, amb l'empresa on han fet l'FTC; i d'altres surten coneixent el sector i tenint clar a quines portes han de trucar quan finalitzi la formació pràctica.

Amb força

Una paraula en llengua de signes: cigne

Un centre ben adaptat a les persones sordes: la Universitat Gallaudet, a Washington

Un referent: els meus companys de feina

ITINERARI

● ESO

→ Batxillerat a l'Institut Les Corts

→ CFGS de Mediació Comunicativa a l'Institut Salvador Seguí

Contracte laboral a l'Associació Catalana pro Persones amb Sordceguesa ●

"El meu dia a dia és molt satisfactori"

Moliner *high-tech*

Sergi Fornós es dedica a viatjar pel món resolent fórmules matemàtiques que semblen autèntiques marcianades per a la resta dels mortals. I tot gràcies a un seguit de graus de mecànica que li han canviat la vida.

DES QUE VA acabar l'ESO, el Sergi sempre ha compaginat els estudis amb la feina per poder pagar-se el seu *hobby*. "El motocròs és una afició cara de mantenir i, com que no m'ha agradat mai haver de demanar diners a casa, des que vaig acabar l'ESO estudio i treballo. Per la feina ara ja no puc anar en moto, així que m'he passat als cotxes i quan puc vaig a córrer a un circuit".

Confessa que a l'ESO es va avorrir i que tenia moltes ganes d'acabar per poder començar a estudiar el que volia. "Tenia claríssim que volia fer mecànica. De fet, el meu primer record relacionat amb la mecànica és ajudant el meu cosí a fer una moto. Deviem tenir uns 12 anys. Després em va ensenyar a anar en moto". I així va ser com va començar una història d'amor amb el motor que ha durat fins als nostres dies. "Ara ja no vaig a circuits perquè la feina no m'ho permet: abans estava cada mes a l'hospital", recorda somrient. De tant en tant, però, el podem trobar al circuit de Montmeló: "He canviat les motos pels cotxes".

Els inicis sobre dues rodes

Va començar a treballar en un taller de motos mentre cursava el grau mitjà de Mecanització. Després, durant el primer curs del grau superior de Producció per Fabricació Mecànica, va canviar al taller de manteniment industrial Gaicurt, SL, on va treballar set anys. "En aquesta empresa em vaig especialitzar en soldadura i vaig treballar en una planta d'injecció de plàstics fent feines molt minucioses i detallades. Moltes d'aquestes feines consistien a soldar amb titani, alumini, acer inoxidable, etc. Vaig acabar treballant com a segon encarregat dins l'empresa". Aquest jove de Tortosa va decidir estudiar el grau superior amb l'objectiu de treballar a la central nuclear, com bona part de la seva família, però l'empresa Ecutec de Barcelona, que es dedica a

Ommmm!

Un cotxe amb el qual donar-ho tot:

Ford Focus RS

Una manera de fer fora l'estrès:

cremant benzina

Una discoteca on descarregar

energia: Particular, a Mataró

Un país per sobrevolar: Estats Units

SERGI FORNÓS
@sergi_fornos

subministrar solucions completes de molinada mineral en sec, li va oferir una oportunitat que no va deixar escapar. “No em penedeixo gens d’haver anat a treballar a Ecutec. Ara soc tècnic mecànic del Departament d’Enginyeria i quan soc a l’empresa, a Santa Eulàlia de Ronçana, treballo a la planta de proves. Treballem de dues maneres diferents: el client ens porta un material per saber quin ús li pot donar o ens demana quina maquinària ha d’utilitzar per poder fer una determinada cosa amb aquell material”, explica.

El Sergi afirma que és una feina molt emocionant, perquè “a més de fer proves per als clients, també desenvolupem maquinària nova. Jo soc el tècnic responsable del muntatge de la nostra maquinària. Soc el primer que arribo a les plantes noves, on només em trobo els fonaments de les màquines, i soc l’encarregat de marcar els punts de referència d’on va cada estructura, posicionar les bancades, anivellar-les i fixar-les, per passar a muntar el molí gran. Són molins de molinada de mineral, normalment de carbonat càlcic”, diu el Sergi davant la mirada normalment perplexa dels receptors.

Un rodamón de mena

Una altra de les coses que més li agraden és la possibilitat de viatjar. “Abans d’aquesta feina no havia pujat mai a un avió i en quatre anys he estat als Estats Units, Jordània, Índia, Rússia, Aràbia Saudita, Kenya i bona part d’Europa”, explica. El procés de muntatge d’un molí suposa estar un màxim de dues setmanes fora de casa. “Jo m’ho passo de meravella perquè gaudeixo de la feina, no tinc la sensació d’anar a treballar. Per a mi és vocacional, m’encanta! El meu lema és: gaudeix de la feina i mai més no tornaràs a treballar”.

Confessa, però, que el coneixement de l’anglès va ser un handicap al l’hora d’enfrontar-se a les primeres feines internacionals i recomana als estudiants posar-se les piles amb els idiomes per no tenir els problemes que va tenir ell quan va arribar a Ecutec. “L’empresa confiava molt en mi i de seguida em va posar un professor particular d’anglès. Quan van veure que ja tenia prou domini per defensar-me amb l’idioma em van enviar sol a Kuwait. Va ser una aventura!”.

Unes eines molt estranyes

El Sergi sempre viatja acompanyat d’un joc d’instruments per fer la seva feina. És la primera persona que arriba a les plantes noves on es muntaran els molins, i allà es troba només els fonaments de les màquines. Porta els plànols de les instal·lacions amb les cotes i amb l’ajuda d’un prisma 360° –un aparell amb una barnilla– marca els punts de referència d’on va cada estructura i posiciona les bancades. Un cop posicionades, i seguint uns punts marcats a les estructures, ens explica que treu els nivells per ajustar les bancades de manera perfecta. Glups.

ITINERARI

● ESO

→ CFGM de Mecanització a l’Institut de l’Ebre (Tortosa)

→ CFGS de Producció per Fabricació Mecànica a l’Institut de l’Ebre (Tortosa)

“Si t’agrada la teva feina no treballes mai”

Contracte laboral com a tècnic mecànic al Departament d’Enginyeria d’Ecutec ●

Un gust de feina

Si un dia reserveu taula al Celler de Can Roca és probable que us atengui Guillem Marroig, que va arribar al restaurant després de cursar un grau superior en Direcció de Serveis de Restauració.

AL GUILLEM, LA passió per la gastronomia li ve de família. Amb un pare professor de Sala a l'IES Juníper Serra de Mallorca, des de ben petit va tenir curiositat per saber com funciona un restaurant. De la mateixa manera que sabia que volia formar part d'aquell món, també sabia que volia canviar d'aires i fer els seus estudis fora de Mallorca. Així doncs, seguint el consell del seu pare, que li va assegurar que l'Escola d'Hostaleria i Turisme de Girona era molt bona i tenia bons professors, va fer les maletes i es va traslladar a Girona per fer el grau superior en Direcció de Serveis de Restauració.

La seva primera experiència professional després d'acabar el grau va ser en un dels temples de la gastronomia actual. Ni més ni menys que al Celler de Can Roca, on va fer pràctiques durant gairebé dos mesos. La seva estada al restaurant dels germans Roca va ser com a cambrer, donant als comensals les detallades i rocambolesques explicacions de cada plat i dels vins que els acompanyen. Precisament, aquestes pràctiques li van despertar l'interès pel món del vi i ara està començant a formar-se en aquest àmbit.

Glups! Quins nervis...

Abans d'assumir el gran repte que suposa treballar en un restaurant amb tres estrelles Michelin, el Guillem ja s'havia començat a introduir a la feina en un parell de xiringuitos de platja, primer a Mallorca i després a l'Escala. "Ja tenia experiència, però no a aquest nivell. Al Celler de Can Roca vaig començar d'ajudant, portant plats, però si et veuen amb ganes i aptituds pots començar a explicar els plats". Tot i les ganes i l'emoció que suposava treballar allà, també tenia una mica de por de tenir algun lapsus durant les explicacions. "Intentava que no em passés,

Time Out Barcelona

A taula!

Un restaurant amb servei

top: Mont Bar, a Barcelona

Una vinacoteca on

descobrir nous sabors:

L'Origen del Vi, a Terrassa

Un xef de qui aprendre: Joan

Roca (rialles) i un mallorquí,

Santi Taura

GUILLEM MARROIG
@gmarroig

estudiant bé els ingredients de cada plat. Si em preguntaven algun detall que no sabia, traslladava el dubte a la cuina per no equivocar-me”.

En Guillem és un noi de reptes i, un cop acabades les pràctiques, va afrontar una nova aventura: participar en el Campionat Mundial de Formació Professional (FP), que es va celebrar a Rússia l'agost del 2019. “Al maig havia guanyat l'Spain Skills (Madrid), el Campionat d'Espanya d'FP, en la categoria de cambrers. Allà vaig haver de passar diverses proves, totes relacionades amb la restauració: cafeteria, cocteleria, un servei de gala i un servei de bistró”. Va aconseguir la posició 17 de 33 i va convertir-se en “The best of nation” –en obtenir la puntuació més alta de l'equip espanyol–, i també va guanyar la Medalla al' Excel·lència, en arribar als 700 punts. Al setembre, el Guillem participarà en el Campionat Europeu d'FP, que se celebrarà a Àustria.

Un aprenentatge continu

L'esforç i la perseverança del Guillem van donar fruits i, havent tornat del mundial de Rússia, els germans Roca li van oferir un contracte per quedar-se al seu restaurant. “Després de les pràctiques em van dir que em concentrés per a Rússia i que quan tornés del mundial els truqués. Els vaig trucar, al setembre vaig començar a treballar a sala i ja fa mig any que hi soc”. A més de la feina a sala, aquesta experiència també li serveix per continuar formant-se. “Els dimarts al matí fem formació de nous plats, de vins, licors i cafès. Estic treballant en el que m'agrada i estic molt content. Cada dia aprenc alguna cosa nova, tasto vins, milloro el tracte amb clients diferents, ja que cada taula és una història. El meu pare també està molt content, tot i que encara no ha pogut venir perquè hi ha una llista d'espera d'onze mesos”, diu rient.

Pensant en el futur, el Guillem assegura que encara no té clar quin camí seguirà. “Hi ha dues opcions: la primera, ser professor com el meu pare, i la segona, obrir un restaurant. Bé, no seria un restaurant, seria més aviat un bar de vins amb tapes”. Els vins de la DO Empordà i els negres lleugers de Borgonya diu que són els seus preferits.

Formació en el món de la teca

En Guillem va triar un grau superior en Direcció de Serveis de Restauració, però l'oferta de graus és molt variada pel que fa al sector de l'hostaleria, la restauració, el turisme i la cuina. Es poden cursar, per exemple, dos graus mitjans de Cuina i Gastronomia o Serveis en Restauració, així com graus superiors de Direcció de Cuina, o Agències de Viatges i Gestió d'Esdeveniments. En definitiva, tot un seguit d'estudis que tenen a veure amb la *dolce vita* i que permeten accedir amb una molt bona formació a un mercat laboral sempre necessitat de nous talents. A més, enfoquen l'estudiant cap a diferents feines en l'àmbit de la restauració, l'hostaleria i el turisme.

De les pràctiques al món laboral

Tant els graus mitjans com els superiors tenen, a més, una sèrie d'hores de pràctiques perquè els alumnes comencin a habitar-se a l'atrafegada vida en un restaurant. Són molts els casos com el del Guillem, que demostren que generalment les empreses no solen deixar escapar els professionals més brillants.

ITINERARI

● ESO

→ Babxillerat científic a l'IES Baltasar Porcel

→ CFGS de Direcció de Serveis de Restauració a l'Institut Escola d'Hostaleria i Turisme de Girona

→ Pràctiques a El Celler de Can Roca

Contracte laboral a El Celler de Can Roca ●

“M'atreu la idea de ser professor”

Vista de linx

Inquieta, curiosa i disciplinada. Així és Sara Font, que va acabar el batxillerat sense tenir clar què estudiar i va trobar en l'òptica la seva passió gràcies al grau d'Òptica d'Ulleres que li va canviar radicalment la vida.

"VAIG COMENÇAR EL grau superior sense saber molt bé què volia fer. Sabia que m'agradava l'àmbit clínic però no la sang, i no hi havia res que em convencés al 100%. Per això vaig triar l'FP i no una carrera", explica la Sara Font, que de seguida va trobar, però, la seva vocació en l'àmbit de l'Òptica d'Ulleres. "Els problemes de vista seran un dels grans problemes del segle XXI, a causa de la sobreexposició a les pantalles", explica. Quan li preguntem què podem fer per cuidar la vista, somriu –està molt acostumada que la gent li preguntin pels seus mals– i ens diu el que ja sabem i no sempre posem en pràctica: "Estar menys hores davant de la pantalla, portar un estil de vida saludable i intentar descansar la vista cada 20 minuts".

Quan va acabar el grau, la Sara ja estava convençuda que volia continuar la seva formació en l'àmbit de l'Òptica i l'Optometria. "Al grau t'expliquen la part tècnica: muntatge, adaptació d'ulleres, vidres..., i a la carrera t'ensenyen la part clínic, també a graduar ulleres". Són, per tant, dues formacions complementàries.

La Sara va acabar la carrera, doncs, amb un ampli coneixement del sector i actualment té dues feines que li agraden molt. D'una banda treballa en l'àmbit clínic a l'Hospital Sant Joan de Déu de Manresa, una feina que compagina amb la que fa al Departament de Formació d'INDO, una empresa multinacional de referència en el sector de les lents oftalmològiques i la maquinària d'optometria amb seu a Sant Cugat del Vallès.

Amb aquestes dues feines encara ha tingut temps de cursar un màster en Optometria Clínica a la Universitat Politècnica de Terrassa i en l'actualitat està treballant en el projecte final. No sap què li oferirà el futur, però té clar que vol continuar compaginant la part clínic amb la pràctica. "De moment estic encantada", afirma.

Punt de mira

Quantes ulleres tens?: "Només les que porto"

Un plat per mirar (i assaborir) amb detall: el sushi

Un país per contemplar embadalida: Finlàndia

SARA FONT

ITINERARI

"M'agrada combinar la part clínic i la pràctica"

→ CFGS d'Òptica d'Ulleres – Carrera d'Optometria a la Universitat Politècnica de Terrassa (UPC)

→ Màster en Optometria Clínica a la Universitat Politècnica de Terrassa (UPC)

Contracte laboral a INDO i a l'Hospital Sant Joan de Déu de Manresa ●

—SI FAS SERVIR LES DROQUES PER EXCUSAR UNA AGRESSIÓ

#MALAMENTE

→ ATURA
LES VIOLENCIES
SEXUALS

@JOVENTUTCAT

MINISTERIO
DE LA PRESIDENCIA, RELACIONES CON LAS CORTES
E IGUALDAD

Generalitat
de Catalunya

75 Milions
de futurs

és el que veus.
ÉS EL QUE VIUS.

